

Jägareförbundets årsstämma 2012

Lördagen 17 mars var det dags att ta sig till Kil och Sv. Jägareförbundets länsstämma för Värmland.

Vi var 7 delegater utsedda. En blev liggande rejält sjuk på morgonen. Så var vi bara sex. Men det var tre bättre än 2011 då vi bara var 3. Då fick vi skämmas. Närvaron var dock väldigt bra. Av 102 möjliga från hela Värmland så var 99 där. Lite svinn får man räkna med. Skönt att vi inte var ensamma om bortfall.

Att hitta till Kil gick väl bra med GPS-hjälp och Jonas Odebäck som skicklig operatör av utrustningen. Och skylt fanns det också. Men sedan? Helt plötsligt var vi inne bland vinterparkerat tivoli och skrotgårdar samt diverse industriella anläggningar. Men var fanns Kil Arena? Vi trodde i vår enfald att det var något ståtligt. Det var det inte. Inne på gamla slakteriområdet såg vi ovanligt många bilar för att vara i Kil. Där var det! Bara in och registrera sig och hälsa på gamla bekanta. Sedan drog stämman igång.

Länsordföranden Lennart Johannesson drog igång och hälsade personer av alla de olika kategorierna välkomna. Visste inte att det gick att dela in oss i så många olika fack. Men han lyckades!

Lennart drog sedan rappt igenom läget för Jägareförbundet:

- Den nya älgjakten med 10 olika Älgförvaltningsgrupper och en rejäl administration.
- Havererad rovdjurspolitik
 - "The sky is the limit", dvs inget tak för hur många av våra kära vargar som landet och särskilt "Ack Värmeland Du sköna" kan hysa.
 - Pladdret från några ministrar från Centerpartiet (klämda från alla håll) om en rejäl skydds jakt, "nästan som en riktig licensjakt". Vem trodde egentligen på det?
 - Ingen förvaltningsplan.
 - Traditionella långa svenska rovdjursutredningar. För säkerhets skull flera stycken.
 - Att Jägareförbundet bröt genetiksamarbetet när ministrarna bröt allt annat.
 - Den skratt- eller gråretande låga lodjurstilldelningen bl.a. i Värmland pga. att andra län inte hade tillräckligt med lodjur. Även om de boende kanske redan tyckte att det var nog. I Värmland borde vi haft en kvot på 20, det blev 7.
- Medlemsläget
 - Även i Värmland så misnkar vi.
 - Avvecklade medlemsvärvare. Tydligt ingen bra idé. Killarna skulle ha jobbat 3 år på projektanställning. Det blev visst ca 5 månader.
 - Enhetlig medlemsavgift för hela landet. Nu har vi visst ca 480 olika varianter. Inte lätt att köra en kampanj då. Kanske på temat "betala vad du vill, kanske det stämmer på något sätt". Nu ska det bli lätt att gå ut och sälja medlemskap! Gäller bara att vi är så bra så att de presumtiva kunderna nappar!
 - Tydliggöra medlemsnyttan av Jägareförbundet. Alla kanske inte ser det glasklart idag.
 - Större genomslag för våra ståndpunkter hos allmänheten.
 - Större genomslag i opinionen. Kan vissa journalister se fler aspekter än att "mer varg åt folket"? En liten utmaning kanske
 - Mål att vi blir 250 000 medlemmar till 2020.

Bernt Öhman, ordförande i Kils-kretsen hälsade som arrangör oss välkomna och påpekade att Kil var ett trevligt ställe där f.n. alla utom vargar trivdes och frodades samt gladdes åt att så många satsade på att bli jägare och läste till Jägarexamen. Kanske något samband?

Jägareförbundets nye generalsekreterare Bo Sköld presenterade sig på ett trevligt och snärtigt sätt. Gammal militär med jägarbakgrund (Norrlandsjägare och fallskärmsjägare) samt med erfarenhet även som vår sort av jägare. Han jagar alltså på vårt sätt. Han har tidigare jobbat som generalsekreterare i Friluftsrådet. Han gav en positiv framtoning. Kan nog bli bra som klippa i förbundets ledning. Kan bli ett behövligt komplement till nuvarande riksordföranden.

Han ville sätta djärva mål, 250 000 medlemmar 2020 då ju intresset för jakt ökar och det blir fler jaktkortslösare. Gäller att se till att de nya jägarna hamnar hos oss!

Visionen för Jägareförbundet vision 2020 var "Stor, stark och omtyckt".

Tack och lov ville han dock inte att vi skulle bli omtyckta av alla. Om vi ska bli omtyckta av en viss Mikael Karlsson och hans kamrater så får vi nog övergå till något annat än jakt. Kanske bli "Svenska Knyppingsförbundet". Den som försöker bli omtyckt av alla blir inte omtyckt av någon. Bara patetisk. Men det ville han inte.

Han betonade vikten av ordentlig analys av:

- Omvärld
- Kritiska framgångsfaktorer
- Styrkor
- Svagheter
- Åtgärder.

Låter som det skulle kunna bli en klar strategi.

Vi fick också en genomgång av J-O ragnarsson hur pass väl Jägareförbundet i Värmland har uppfyllt sina mål. Och framtida mål. Nytt målarbete ska ske inom styrelsen.

- Rovdjur
 - Vi behöver öka kunskapen
 - Vår rovdjurspolicy med dess nio punkter ska bli känd. Ett alternativ skulle kanske, ur medlemssynpunkt, att göra den väsentligt kortare.
- Älg
 - Älgstam av god kvalitet i balans med fodertillgång. Kanske kunde man ha tagit med lite om foderskapande åtgärder. Inte bara det som växer eller inte växer upp av sig självt.
- Ungdom
 - Vi bör ha ungdomsansvariga i samtliga kretsar.
 - Arrangera kretskamp.
 - Erbjudna minst en ungdomsaktivitet varje år. Låter ju faktiskt rätt blygsamt om vi ska satsa på föryngring.
 - Majoriteten av eleverna som går ut årskurs 9 ska känna till Jägareförbundet.
- Bättre viltövervakning
 - Det arbetas visst med något projekt på detta. Har vi dock inte märkt något av i Kristinehamnskretsen. Utom allt arbete vi lägger ner själva sedan några år tillbaka. Men det kommer nog.

En hedersmedlem med närmare 60 års erfarenhet, Gunnar Johansson, tog till orda och tog upp några allvarliga synpunkter:

- Jägareförbundet i Värmland syns för lite.
- Varför deltog man inte i mötet med Folkaktionen för en ny Rovdjurspolitik i Filipstad i januari.
- Klart kritisk till att Anita Pettersson och tidigare Britt-Marie slutat vid kontoret. Han såg det rätt mycket som en arbetsledningsfråga på nivån Samverkansområde eller högre.
- Flytten till Karlstad satte han frågetecknen för av kostnadsskäl.
- Han såg också allvarligt på att jakttagare vid jakter på Jägartorpet i några fall sedan flera år tillbaka inte reglerat sina skulder beträffande älgkött som de har tagit med sig.

Lotte Lydeking, Jägareförbundets nya kommunikationschef, presenterade sig samt vilka åtgärder som ska vidtas för att dels spara pengar på hanteringen av medlemsavgifternas administration och insamling samt vikten av att ha en enhetlig medlemsavgift för hela riket. En nog så riktig åtgärd. Sedan presenterade hon ett antal förbättringar beträffande utökat värde av medlemsskapet rent ekonomiskt. Vi ska kunna få 10 % i rabatt på jaktkläder i olika kedjor. Kommer att sitta fint.

Den enhetliga medlemsavgiften innebär en höjning i Värmland men vi får också mycket tillbaka. Kretsbidraget per medlem går upp från 15:- till 25: per år. Det blir också mer pengar till ungdomsaktiviteter.

Sedan blev det mängder med blommor och belöningar. Verkade som en medelstor blomsterhandel fått göra en hel dagsleverans till Kil Arena. Alltså dags för utdelning av priser och förtjänsttecken för bra insatser inom länsförbundet.

Här är Lennart Johannesson, biträdd av jaktvårdskonsulent Olof Nilsson, i färd med att fylla scenen med förtjänta jägarfunktionärer. När allt var klart var scenen full med folk. Lennart själv fick en överraskning då Olof bad honom stå still och själv få ett utmärkelsetecken för bra arbete.

Sedan blev det dags för själva årsstämman.

Verksamhetsberättelsen genomgicks utan några frågetecken. Däremot blev det lite behov av förtydliganden vad gäller ekonomin.

Sedan var det dags för val.

Till ordförande omvaldes Lennart Johannesson.

Nyval i styrelsen blev det med Lena Jansson, Sunne, Bo Nilsson, grums och Thomas Fröman, Likenäs.

Som ombud till förbundets årsstämma valdes Lennart Johannesson, Thomas Fröman och Bo Nilsson.

En representant från förbundsstyrelsen avrundade med en summering av dagen och sedan var det dags att gå ut till bilen och rasta hundarna, slå på GPS:en och rulla hemåt efter en intressant eftermiddag.

Som årsstämman uppfattades och mindes av
Henrik Nyström